

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Horváth Kálmán pártfogó ügyvéd (7100 Szekszárd, Garay tér 16.) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a dr. Blazsek Balázs címzetes főjegyző által képviselt **II.rendű alperes neve** (címe) II. rendű és **III.rendű alperes neve** (III.rendű alperes címe) III. rendű alperesek ellen közigazgatási jogkörben okozott kár megfizetése iránt indított perében a Tolna Megyei Bíróság 2007. október 5. napján kelt 16.P.20.519/2007/5. számú ítélete ellen a felperes által 6. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A felperest képviselő pártfogó ügyvéd államot terhelő másodfokú díját 7.200 (hétezer-kettőszáz) forintban állapítja meg.

Felhívja a Pécsi Ítéltábla Gazdasági Hivatalát, hogy a pártfogó ügyvéd részére a díjat - számla benyújtását követően - az ellátmány terhére utalja ki.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperesnek XY-nal kötött házasságából két gyermeke született. A házasságuk felbontásra került, s az anyánál elhelyezett gyermekek és a felperes közötti kapcsolattartás rendjét a bíróság - legutóbb - a Pécsi Városi Bíróság 16.P.20.778/2002/54/I. számú ítéletével, illetve az ezt felülbíráló Baranya Megyei Bíróság 3.Pf.20.401/2003/9. számú ítéletével állapította meg.

A felperes és az anya között folyamatos vita volt a kapcsolattartás biztosítása, a gyermekek látogatása kapcsán, ezért a felperes több alkalommal gyámhivatali

eljárást kezdeményezett. A jelen per megindítását megelőzően a Tolna Megyei Közigazgatási Hivatal a 2004. március 23. napján kelt 5/73-12/2004. számú határozatával a II. rendű alperest, X Város Gyámhivatalát jelölte ki az eljárásra a felperes kapcsolattartással összefüggő ügyében.

A II. rendű alperes a 2004. május 4. napján kelt 34.082-21/2004. számú határozatával a felperes kérelmeit elutasította. A felperes fellebbezése kapcsán a Tolna Megyei Közigazgatási Hivatal Gyámhivatala járt el. Ezután a felperes magatartása miatt a II. rendű alperes gyámhivatala az eljárásból való kizárását kérte, s a Tolna Megyei Közigazgatási Hivatal Gyámhivatala az 5/73-59/2004. számú, 2004. augusztus 3-án kelt határozatával a III. rendű alperest, a X Város Polgármesteri Hivatal Gyámhivatalát jelölte ki a további eljárásra.

Az iratok X-ra 2004. szeptember 7-én érkeztek meg, ahol a felperes kérelmének elbírálásához szükséges intézkedéseket megtették. A III. rendű alperes a 2004. október 6-án kelt 275-7/2004. számú határozatával az anyát 5.436 forint utazási költség és 20.000 forint végrehajtási bírság megfizetésére kötelezte, egyebekben elutasította a felperes kérelmeinek egy részét. A másodfokon eljáró Tolna Megyei Közigazgatási Hivatal Gyámhivatala az 5/73-99/2004. számú határozatával III. rendű alperes határozatának a végrehajtási bírság kiszabására és az utazási költségtérítésre vonatkozó rendelkezéseit megsemmisítette és az I. fokú gyámhivatalt új eljárásra utasította, ezt meghaladóan a határozatot helybenhagyta.

A 2005. február 15-én kelt 266/11/2004. (275-11/2004.) számú határozattal a III. rendű alperes a felperes 2004. április 30. és 2005. január 3. között benyújtott kérelmeit elutasította. A másodfokú eljárásban a Tolna Megyei Közigazgatási Hivatal Gyámhivatala a határozatot helybenhagyta. A felperes kezdeményezésére, a közigazgatási szerv hallgatása miatt eljáró Tolna Megyei Bíróság 15.Pk.20.731/2005/16. számú végzésével, amelyet a Fővárosi Ítéltábla Kpkf.50.280/2006/5. számú végzésével helybenhagyott, a kérelmet elutasította. A bíróság megállapította, hogy X Város Gyámhivatala a felperes valamennyi kérelméről döntött a támadott határozatában, s nem sértett jogszabályt azzal, hogy a felperes által előterjesztett több kérelemről egy határozatban hozott döntést.

Ezt követően nyújtotta be a felperes a jelen keresetét, amelyben az alpereseket, valamint a Tolna Megyei Közigazgatási Hivatal Gyámhivatalát, mint közös károkozókat egyetemleges kötelezettséggel 1.300.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérte kötelezni. A II. rendű alperes károkozó magatartását a 34.082-21/2004., a III. rendű alperes károkozó magatartását a 275-7/2004. és a 266-11/2004. számú jogellenes határozatok meghozatalában, míg az I. rendű alperesként perbevont Tolna Megyei Közigazgatási Hivatal Gyámhivatala károkozó magatartását e határozatok helybenhagyásában jelölte meg.

Az elsőfokú bíróság eljárása alatt a Tolna Megyei Közigazgatási Hivatal Gyámhivatala bejelentette, hogy jogszabály erejénél fogva megszűnt, s jogutóda az

I. rendű alperes. A továbbiakban e szervet kezelte a Tolna Megyei Bíróság I. rendű alperesként.

Valamennyi alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította.

Az ítélet indokolása szerint a per tárgya a Ptk.349.§-ának (1) bekezdésére és a Ptk.339.§-ának (1) bekezdésére alapított kártérítési igény, amelyből következően e perben a gyámhatósági eljárásokat felülvizsgálni nem lehet. A gyámhatóságok csak a bíróság által megállapított kapcsolattartási szabályozás végrehajtása körében jártak el. E körben mulasztás az alpereseket nem terheli. Eljárásuk nem volt jogszabálysértő, ezért a felperes keresete alaptalan.

Az ítélet ellen, annak megváltoztatása és keresetének teljesítése érdekében a felperes nyújtott be fellebbezést.

Az alperesek a másodfokú eljárásban nyilatkozatot nem tettek.

A fellebbezés elbírálása során a másodfokú bíróság észlelte, hogy az I. rendű alperesként kezelt I.rendű alperesre vonatkozó kereset érdemében perakadály áll fenn, hiszen e szerv nem jogi személy, ezért perben fél nem lehet. Emiatt az ítélőtábla az 5. sorszámú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletének az I. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetet elbíráló rendelkezését hatályon kívül helyezte és ebben a részében a pert megszüntette (Pp.251.§-ának (1) bekezdése).

Az elsőfokú bíróság - az érdemben felülbírált részében - a tényállást helyesen állapította meg és abból helyes következtetést levonva, az irányadó anyagi jogszabályoknak megfelelő, helyes érdemi döntést hozott.

Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság arra, hogy a Ptk.349.§-ának (1) bekezdése mellett alkalmazandó Ptk.339.§-ának (1) bekezdéséből következően az alperesek felelőssége a közigazgatási jogkörben okozott kárért csak alkalmazottjuk felróható magatartása esetén áll fenn. Az állandósult ítélkezési gyakorlat szerint azonban az esetleges téves jogalkalmazás a felróhatóság körén kívül esik akkor, ha jogszabályt kell értelmezni és a ténymegállapítás és a döntés mérlegelés eredménye. Az alpereseknek eljárásuk során jogszabályokat kellett értelmezni, a tényállást a bizonyítékokat értékelve kellett megállapítani és ezen alapult a felperes által tévesnek állított döntésük, amely ezért kártérítési felelősséget még abban az esetben sem alapozna meg, ha a döntés téves lenne.

Alaptalanul hivatkozik a felperes arra is, hogy az egyes kérelmei tárgyában a határozathozatalt az alperesek elmulasztották. A Fővárosi Ítélőtábla Kpkf.50.280/2006/5. számú végzésében már rámutatott arra, hogy ilyen mulasztás az alperesek részéről nem történt, nem valósult meg jogszabálysértés azzal, hogy

több kérelem tárgyában összefoglalóan egy határozatban döntött a II. rendű alperes.

Az alperesek terhére az egyes eljárási cselekmények késedelmes elvégzését sem lehet megállapítani, hiszen a II. rendű alperes kijelölésére 2004. március 23-án került sor, s a kereset jogalapjaként megjelölt 3.482-21/2004. számú határozatát 2004. május 4-én már meghozta, s közben a határidő meghosszabbításáról is intézkedett. A határozat meghozatalát megelőzően három alkalommal meghallgatta a II. rendű alperes a felperest, a pécsi gyámhivatalon keresztül meghallgatta a gyermekek anyját, megkereste az XY Gyermejköltségi Szolgálatot, környezettanulmányt szerzett be. Terhére késedelmes ügyintézés semmiképpen sem állapítható meg.

A III. rendű alpereshez 2004. szeptember 7-én érkeztek meg az iratok, s a következő naptól folyamatos ügyintézés, szakértői vélemény beszerzése történt, így késedelem a III. rendű alperes esetében sem áll fenn.

Jogellenesség és felróhatóság hiányában az alperesek kártérítési felelőssége az irányadó Ptk.339.§-ának (1) bekezdése alapján nem áll fenn, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság keresetet elutasító ítéletét a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése sikertelen volt, azonban az alperesek a másodfokú eljárásban cselekményt nem végeztek, ezért költségük nem merült fel, így az ítéletábrának arról rendelkezni nem kellett.

A felperest pártfogó ügyvéd képviselte, akinek a másodfokú munkadíját a sikertelen fellebbezésre tekintettel a táblabíróság a 7/2002. (III.30.) IM. rendelet 5.§-a (1) bekezdésének b) pontja, (2) és (3) bekezdése alapján az állam terhére megállapította és a (6) bekezdés alapján intézkedett annak kiutalása felől.

A felperes személyes költségmentességben részesült, ezért a sikertelen fellebbezése folytán felmerült fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

P é c s , 2008. március 20.

Dr. Veszely József s.k. a tanács elnöke, Dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. előadó bíró, Dr. Hrubai Adrienn s.k. bíró